

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: ~

Cím: *Az egyetem reformbizottsága*

Forrás: *Pesti Hírlap*

Bp.

(Hely)

1919. II. 19

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

378.5

Hely

Idő

"1919"

Személy

Közp. nyomt. XX.

Az egyetemi reformbizottság

„Hogy Bánk leüljön a sötét szövetség gyászos asztalához. — ahhoz nem kevésb mint banki sértődés kívántatik.“

Hogy az egyetem maradi tanárai leüljenek a felvilágosodott haladás asztalához, ahhoz nem kevésb, mint az egyetem sérelme kívántatik. No ez megtörtént. Meg bizony a legkevésbé diplomatikus, sőt mi több, a legtapintatlanabb formában. Volt a kasban zugás, zümmögés. Egy pár fullánk is beléért. Most úgy látszik csend van. És rend. Az egyetem bölcsészeti karán egyetemi reformjavaslatot előterjesztő bizottság tagjai közt ott látjuk Goldziehert, Beöthyt, Hegedűst, Marczalit, Riedlt, Alexandert, Kövesligetit stb., szóval a tudományban megőszült kutatók legkiválóbbjait. A félelmetes egyetemi kormánybiztos úgy látszik ki tudta kapcsolni a politikát. Nem nézte, hogy az egybegyűlt urak micsoda pártiak. Csak azt nézte, hogy miképpen szolgálják a tudományt. A radikális kormánybiztos ime mindenféle pártbeliekkel, még régi munkókkal is megbeszéli az egyetem ügyét és tudományát.

Most csak az a kérdés, hogy vajjon a reformbizottság pusztia pictus masculus-e? Vagy pedig annál több? Szóval, hogy a régi konzervatív praxis és a friss reformatori ujitó kedv kompromisszumából születik-e meg a reform? Kivánatos volna, hogy így legyen. Mert csakis az ilyen reformnak van ereje, gyökere és létjogosultsága. Remélhetőleg nem fog

oktrojált kinevezések kínos meglepetése érni, mint a jogi karon. Minek is Babitsot vagy Meller Simont oktrojálni?

Ha a régi regime alatt megörbedt egyetemi professzorok elég megfélemlítettek és előre nem látók voltak, hogy bezárják kapuikat a haladás elől, — a forradalom ténye, mely igaz, nélkülök játszódtott le, mégis bizonyára gondolkodóba ejtette az urakat. Lehetetlen, hogy ma csökönyösködjének a haladó tudománnyal szemben. Mert ha dacolnának, az egész közvélemény ellenük zudulna. Kár volt, hogy a kormánynak a jogi karral szemben tanusított erőszaka oly helyzetet teremtett, mely az ellenállókát tette szimpatikussá. Hisszük, hogy ez az eset a filozófiai karon nem fog megismétlődni. Ami csak annyit jelent, hogy csakis elismert, elsősorú, tudományos, nagy munkában kiváló embereket szabad jelölni. Ilyenekkel szemben tanusított ellenállás esetén a kar lesz népszerűtlen és nem a kándaló vagy a kándidáns.

Jászi első lépése óvatos és szimpatikus. Vajha a második is az volna. És vajha végre a pártérdek kizárásával az ügy érdekében folytatott reformmunkálatok kora virradna fel a kormányzat többi osztályaiban is.

rosi háziyomda 1917.